

fremme den efter den Værdi, som den i og for sig selv har.

Broberg: Jeg har ment, det var et Krav, der har været saa stærkt fremme i det sidste Aarstid, og jeg har troet, at den ærede Minister særlig var Repræsentant for denne Opfattelse, at en Embedsmand skal være Embedsmand og i mindst muligt Omfang være andet. Naar man nu hører, at Notarius ved Siden af at være Embedsmand skal have Lov til at gøre de og de Forretninger, der give Sportler eller Indtægter, jeg ved ikke, hvor meget — der blev for lidt siden vist mig nogle Tal, der angiver det i Tusinder —, saa synes jeg, at det er at fravige Kravet om, at Embedsmænd skulle lønnes forsvarligt og saa kun være Embedsmænd. Jeg forstaar derfor ikke, at det ikke skulde kunne lade sig gøre her. Hvis denne Del af Notarens Embedsgerning er saa omfattende, at den vil forhindre ham i at kunne udføre det øvrige, nu vel, saa lad der blive 4 Undernotarer i Stedet for 2. Gerningen maa jo gøres, og der maa altsaa skaffes de fornødne Folk dertil.

Til det ærede 2det Medlem for 2den Kreds (P. G. C. Jensen) vil jeg gerne sige, at jeg er ganske enig med ham i, at naar Notarius publicus i København har attestet her eller der, er det godt Latin, saa pillar man ikke ved det. Men jeg har været saa naiv at tro, at det var i Kraft af, at Embedsmanden optraadte som saadan, at dette Forhold var til Stede. Naar Embedsmanden derimod udfører de paagældende Ting som Privatmand, er det dog for meget at sige, at Notaren i København nyder en Anseelse som Privatmand, som ingen anden Mand vil kunne erstatte. Naar han som Embedsmand har det Lov paa sig, at hans Erklæringer, Attester o. s. v. er der ingen, selv den mest kritiske, der har noget at sige til, gør han det som Embedsmand, ikke som Privatmand. Det er ganske ejendommeligt, at Privatmanden skal have en saa ganske overordentlig Betydning i visse bestemte Sagers Afgørelse. Jeg mente, som jeg før sagde, at det var Embedsmanden som saadan, der havde Autoriteten.

Justitsministeren (Zahle): Jeg maa advare det ærede 5te Medlem for 9de Kreds (Broberg) mod at blive, som man siger, mere kejslerligsinde end Kejseren selv, for saa kommer man overmaade let til at skyde over Maalet. Det er ganske rigtigt, at man vel skal passe paa, at en

Embedsmand ikke med sit Embede forbinder Forretninger, som paa nogen Maade kunne bringe Kompetencestridigheder overfor hans Forhold som Embedsmand eller kunne tage ham saa megen Tid, at han ikke kan passe sit Embede forsvarligt. Men naar man ser, at Notarius har haft en Række Forretninger, som det for Publikum er tilvant og bekvemt at faa udført af ham, og som man kan gaa ud fra faktisk ogsaa i Fremtiden ville blive udførte af Notarius publicus udenfor hans Embedsgerning, saa vilde det være ganske uklogt, om man af det rene Principrytteri vilde lukke Øjnene for, at Notarius naturligvis ogsaa i Fremtiden vil udføre saadanne Ting, og derfor lade være at tage Hensyn til de Indtægter, han saaledes sikkert ogsaa i Fremtiden vil have af Forretninger, der ligge udenfor hans Embedsvirksomhed, altsaa ikke tage Hensyn til dem ved Fastsættelsen af hans Løn. Hvis jeg fulgte den af det ærede Medlem sidst givne Anvisning og lukkede Øjnene for, at Notarius ogsaa i Fremtiden vilde komme til at udføre mange af de i Motiverne nævnte Ting udenfor sin egentlige Embedsvirksomhed, vilde den eneste Følge deraf blive, at jeg straks maatte bøje mig for det Krav, der er fremsat fra anden Side om, at Notarius skal have højere Løn. Først skulde altsaa Notarius have højere Løn, og derefter, maa jeg sige det ærede Medlem, vilde Notarius alligevel udføre en hel Del Forretninger. Det er jo nemlig aldeles umuligt at forbyde en Mand at udføre Ting som Oversættelser, at skrive Testamenter, at affatte Fuldmagter o. lign. Det har det ærede Medlem Lov til, det har Notarius publicus Lov til, det har overhovedet ethvert Menneske Lov til, som nogen vil henvende sig til derom. Men Notarius er i sin Stilling som Embedsmand den, der naturligst egner sig dertil, og ventelig er det derfor, at mange Mennesker ville henvende sig til ham derom. Derfor er det ogsaa rimeligt og naturligt, at man ved Fastsættelsen af hans faste Embedsløn tager Hensyn til, at saadant vil ske, og at man derfor sætter den noget lavere, end man ellers vilde gøre.

Rettelse.

Sp. 337, Linie 8 f. n. udgaar Ordet „ikke“, og i Linie 10 f. n. efter „handelsrejsende“ tilføjes: „, som bo her.“